

Sygn. akt IV KZ 20/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. G. i D. G.**

skazanych z art. 233§1 k.k. i art. 234 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 czerwca 2020 r.,

zażalenia skazanych

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w T. z dnia 17 marca 2020 r., sygn. II Ka (...) o odmowie przyjęcia kasacji,

na podstawie art. 530§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zażalenia nie uwzględnić, zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W toku postępowania okołokasacyjnego, M. G. i D. G. wyznaczono obrońcę z urzędu w celu rozważenia możliwości sporządzenia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 25 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ka (...). Obrońca po zapoznaniu się z aktami sprawy poinformował Sąd o braku podstaw do sporządzenia kasacji w sprawie skazanych. Kopia pisma obrońcy została przekazana skazanym, których poinformowano również o 30 dniowym terminie na ewentualne wniesienie kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę z wyboru. W dniu 12 marca 2020 r. skazani złożyli w Sądzie Okręgowym w T. podpisaną przez nich osobiście kasację od wskazanego wyroku Sądu Okręgowego w T..

Zarządzeniem z dnia 17 marca 2020 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w T. odmówiła przyjęcia kasacji wobec

braku realizacji przesłanki formalnej kasacji, a to sporządzenia jej i podpisania przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego ustanowionego przez skazanych.

Na to zarządzenie zażalenie wnieśli skazani zarzucając zarządzeniu błędy w ustaleniach faktycznych i prawnych. Podnieśli również, że z uwagi na sytuację epidemiczną w naszym kraju nie mogli zapoznać się z aktami sprawy oraz mieli trudności z nawiązaniem kontaktu z adwokatem i dlatego zarzuty dotyczące tego zarządzenia przedstawione zostaną w późniejszej korespondencji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Sytuacja procesowa, w której znaleźli się skazani, wobec uzyskania informacji od wyznaczonego obrońcy z urzędu o braku podstaw do wniesienia kasacji, została w sposób wyraźny określona w zarządzeniu z dnia 24 stycznia 2020 r. podpisanym przez sędziego Sądu Okręgowego w T. . Wskazano w nim 30 dniowy termin liczony od dnia doręczenia zarządzenia do wniesienia kasacji sporządzonej i podpisanej przez ustanowionego przez nich obrońcę z wyboru. Zarządzenie zostało im doręczone w dniu 11 lutego 2020 r., a mimo to w dniu 12 marca 2020 r. skazani złożyli oni w Sądzie Okręgowym w T. osobiście przez nich podpisaną kasację. W tej sytuacji wobec niezuzupełnienia braku formalnego kasacji odmówiono jej przyjęcia w zgodzie z treścią art. 530§2 k.p.k. Podniesione okoliczności wskazują, że w sprawie nie może być mowy o popełnieniu przez sędziego wydającego zarządzenie błędów natury faktycznej czy też prawnej. Wobec wyrazistej treści zarządzenia z dnia 24 stycznia 2020 r. i jednoznacznego określenia obowiązków skazanych w zakresie dopełnienia warunku formalnego kasacji, nie istniała konieczność oczekiwania na uszczegółowienie zarzutów ze strony skazanych. Z akt sprawy wynika nadto, że skazani dysponowali wystarczającym czasem jeszcze w lutym 2020 r. i na początku marca 2020 r. aby dopełnić obowiązku przewidzianego w art. 526 k.p.k., jeszcze przed wprowadzeniem stanu zagrożenia epidemicznego, który nastąpiło od 14 marca 2020 r. zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Zdrowia z 13 marca

2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020, poz. 433).

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.